

ประกาศคณะกรรมการโรคติดต่อจังหวัดเชียงราย

เรื่อง มาตรการป้องกันการระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ (COVID - ๑๙) ฉบับที่ ๒

ด้วยสถานการณ์การระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ (COVID - ๑๙) ได้แพร่อย่างรวดเร็วและกว้างขวางไปหลายประเทศทั่วโลกซึ่งมีผู้ติดเชื้อและเสียชีวิตเป็นจำนวนมากประกอบกับรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขได้ประกาศให้โรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ (COVID - ๑๙) เป็นโรคติดต่ออันตรายตามพระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ. ๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๒๖ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๖๓ และประกาศกระทรวงสาธารณสุขเรื่องท้องที่นอกราชอาณาจักรที่เป็นเขตติดโรคติดต่ออันตรายกรณีโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ หรือโรคโควิด ๑๙ (Coronavirus Disease ๒๐๑๙ (COVID-๑๙) พ. ศ. ๒๕๖๓ เมื่อวันที่ ๒ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๖๓

เพื่อประโยชน์ในการป้องกันและควบคุมโรคที่อาจจะเข้ามาภายในจังหวัดเชียงรายและเพื่อให้การเฝ้าระวังป้องกันและควบคุมโรคดังกล่าวเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพอาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ. ๒๕๕๘ ผู้ว่าราชการจังหวัดเชียงรายโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการโรคติดต่อจังหวัดเชียงรายจึงออกประกาศไว้ดังต่อไปนี้

ให้เจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อในพื้นที่และเจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อประจำด่านควบคุมโรคติดต่อระหว่างประเทศ โดยปฏิบัติตามแนวทางและมาตรการที่สำคัญดังนี้

๑. กรณีเจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อประจำด่านควบคุมโรคติดต่อระหว่างประเทศทั้ง ๔ แห่ง พบผู้เดินทางที่เป็นหรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าเป็นโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ โดยให้พิจารณาจากการมีอุณหภูมิร่างกายตั้งแต่ ๓๗.๕ องศาเซลเซียสขึ้นไป ร่วมกับอาการอย่างหนึ่งอย่างใด เช่น มีอาการไอ มีน้ำมูก เจ็บคอ หอบเหนื่อย ให้เจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อประจำด่านควบคุมโรคติดต่อระหว่างประเทศแจ้งเจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อของสถานพยาบาลที่กระทรวงสาธารณสุขกำหนด เพื่อนำผู้ที่เป็นหรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าเป็นโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ เข้ารับการตรวจ รักษา รับการชันสูตรทางการแพทย์ แยกกักหรือกักกันตามสมควรแก่กรณี

๒. กรณีเจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อประจำด่านควบคุมโรคติดต่อระหว่างประเทศทั้ง ๔ แห่งพบผู้เดินทางที่ไม่เป็นหรือไม่มีเหตุอันควรสงสัยว่าเป็นโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ ให้พิจารณาดำเนินการ ดังนี้

๒.๑ กรณีผู้เดินทางมาจากท้องที่หรือเมืองท่านอกราชอาณาจักรซึ่งเป็นเขตติดโรคติดต่ออันตราย ให้เจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อประจำด่านควบคุมโรคติดต่อระหว่างประเทศ พิจารณาดำเนินการหรือออกคำสั่งตามมาตรา ๔๐ แห่งพระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ. ศ. ๒๕๕๘ ให้กักกันบุคคลดังกล่าว ณ ที่พำนักของบุคคลนั้นเป็นระยะเวลาไม่น้อยกว่า ๑๔ วันจนกว่าจะพ้นระยะติดต่อของโรคหรือสิ้นสุดเหตุอันควรสงสัย โดยห้ามออกจากที่พำนักเด็ดขาด เว้นแต่ได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อในพื้นที่และตลอดระยะเวลาที่บุคคลดังกล่าวถูกกักกัน ต้องปฏิบัติตามคำสั่งหรือคำแนะนำของเจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อในพื้นที่โดยเคร่งครัด ทั้งนี้ ให้เจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อในพื้นที่หรือผู้ที่ได้รับมอบหมายเฝ้าระวังมิให้บุคคลดังกล่าวออกจากที่พำนักและติดตามอาการอย่างใกล้ชิด

๒.๒ กรณีผู้เดินทางมาจากท้องที่หรือเมืองท่านอกราชอาณาจักรซึ่งเป็นพื้นที่ที่มีการระบาดต่อเนื่อง (กรมควบคุมโรคประกาศไว้บนเว็บไซต์ของกรมควบคุมโรคโดยอ้างอิงจากรายงานขององค์การอนามัยโลก) ให้เจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อประจำด่านควบคุมโรคติดต่อระหว่างประเทศแจ้งไปยังเจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อในพื้นที่เพื่อพิจารณาดำเนินการหรือออกคำสั่งตามมาตรา ๓๔ แห่งพระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ. ๒๕๕๔ ให้บุคคลดังกล่าวถูกคุมไว้สังเกตเป็นระยะเวลาไม่น้อยกว่า ๑๔ วันจนกว่าจะพ้นระยะติดต่อของโรคหรือสิ้นสุดเหตุอันควรสงสัย โดยอาจได้รับอนุญาตให้ไปในบางสถานที่ที่จำเป็นได้หรือมีเงื่อนไขเมื่อไปถึงท้องที่ใดที่กำหนดไว้ต้องสามารถแสดงตัวต่อเจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อในพื้นที่ได้และตลอดระยะเวลาที่บุคคลดังกล่าวถูกคุมไว้สังเกต ต้องปฏิบัติตามคำสั่งหรือคำแนะนำของเจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อในพื้นที่โดยเคร่งครัด ทั้งนี้ ให้เจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อในพื้นที่หรือผู้ที่ได้รับมอบหมายเฝ้าระวังมิให้บุคคลดังกล่าวไปในสถานที่ที่ไม่ได้รับอนุญาตและติดตามอาการอย่างใกล้ชิด

๓. การเฝ้าระวังอาการและการรายงานตัวของบุคคลตามข้อ ๒ ให้เจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อในพื้นที่พิจารณาดำเนินการ ดังนี้

๓.๑ ให้แจ้งให้บุคคลดังกล่าวทำการบันทึกอาการตัวเองในระบบรายงานตัวและติดตามอาการที่กระทรวงสาธารณสุขกำหนด จนครบระยะเวลาตามที่เจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อประจำด่านควบคุมโรคติดต่อระหว่างประเทศหรือเจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อในพื้นที่ดำเนินการหรือออกคำสั่งให้กักกันหรือถูกคุมไว้สังเกต แล้วแต่กรณี

๓.๒ กรณีที่บุคคลดังกล่าวไม่สามารถทำการบันทึกอาการในระบบรายงานตัวและติดตามอาการที่กระทรวงสาธารณสุขกำหนดได้ ให้เจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อในพื้นที่หรือผู้ที่ได้รับมอบหมายดำเนินการติดตามอาการของบุคคลดังกล่าว จนครบระยะเวลาตามที่เจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อประจำด่านควบคุมโรคติดต่อระหว่างประเทศหรือเจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อในพื้นที่ดำเนินการหรือออกคำสั่งให้กักกันหรือถูกคุมไว้สังเกต แล้วแต่กรณีโดยให้เจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อในพื้นที่หรือผู้ที่ได้รับมอบหมายบันทึกข้อมูลในระบบดังกล่าวแทน

๓.๓ ให้แจ้งให้บุคคลดังกล่าวทราบว่า หากพบว่าตนเองมีอาการป่วยหรือสงสัยว่าตนเองป่วย ให้บุคคลดังกล่าวแจ้งเจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อทันที เพื่อเข้ารับการตรวจ รักษา รับการชันสูตรทางการแพทย์ แยกกัก หรือกักกัน ตามสมควรแก่กรณี

๔. ให้เจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อประจำด้านควบคุมโรคติดต่อระหว่างประเทศทั้ง ๔ แห่ง หรือเจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อในพื้นที่ แจ้งต่อผู้เดินทางและผู้ที่อยู่ภายใต้บังคับของกฎหมาย เช่น ผู้มีหน้าที่แจ้งกรณีพบผู้ที่เป็นหรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าเป็นโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ ให้ทราบด้วยว่าหากพบผู้ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่ง หรือไม่แจ้งกรณีพบผู้ที่เป็นหรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าเป็นโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ หรือขัดขวางหรือไม่อำนวยความสะดวกแก่เจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อประจำด้านควบคุมโรคติดต่อระหว่างประเทศหรือเจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อในพื้นที่ บุคคลดังกล่าวจะถูกดำเนินการทางกฎหมายขึ้นเด็ดขาดซึ่งการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อประจำด้านควบคุมโรคติดต่อระหว่างประเทศหรือเจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อในพื้นที่ที่มีทั้งโทษจำคุกหรือโทษปรับหรือทั้งจำทั้งปรับ

๕. ให้เจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อประจำด้านควบคุมโรคติดต่อระหว่างประเทศทั้ง ๔ แห่ง แจ้งต่อผู้เดินทางให้ทราบด้วยว่า ค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นจากการดำเนินการหรือออกคำสั่งของเจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อประจำด้านควบคุมโรคติดต่อระหว่างประเทศ ให้เจ้าของพาหนะหรือผู้ควบคุมพาหนะที่ผู้เดินทางมา กับพาหนะนั้น หรือตัวผู้เดินทางเอง เป็นผู้รับผิดชอบค่าใช้จ่ายทั้งหมด ตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๔๑ หรือมาตรา ๔๒ แห่งพระราชบัญญัติโรคติดต่อพ.ศ. ๒๕๕๘ แล้วแต่กรณี

๖. ให้เจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อประจำด้านควบคุมโรคติดต่อระหว่างประเทศทั้ง ๔ แห่ง และเจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อในพื้นที่ พิจารณานำแนวทางหรือมาตรการที่กำหนดไว้ในข้อ ๓.๑ - ๓.๕ ไปประกอบการใช้ดุลพินิจหรือปฏิบัติหน้าที่ตามอำนาจหน้าที่ที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติโรคติดต่อพ.ศ. ๒๕๕๘ หากกรณีมีความจำเป็นหรือเป็นกรณีเฉพาะที่ต้องมีการดำเนินการแตกต่างออกไป เพื่อประโยชน์ในการป้องกันและควบคุมการแพร่ของโรค เจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อประจำด้านควบคุมโรคติดต่อระหว่างประเทศและเจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อในพื้นที่ สามารถพิจารณาดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติโรคติดต่อพ.ศ. ๒๕๕๘ ตามสมควรแก่กรณี

๗. ในกรณีที่เจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อประจำด้านควบคุมโรคติดต่อระหว่างประเทศทั้ง ๔ แห่งและเจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อในพื้นที่ พบปัญหาอุปสรรคหรือมีข้อขัดข้องอย่างยิ่งในการดำเนินการหรือพิจารณาแล้วเห็นว่าหากดำเนินการอย่างหนึ่งอย่างใดไปแล้ว จะก่อหรืออาจก่อให้เกิดความเสียหายต่อประโยชน์สาธารณะหรือความปลอดภัยสาธารณะ ให้ปลัดกระทรวงสาธารณสุขหรืออธิบดีกรมควบคุมโรคซึ่งเป็นเจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อที่มีอำนาจทั่วราชอาณาจักร เป็นผู้พิจารณาใช้ดุลพินิจในการดำเนินการหรือออกคำสั่งใด ๆ ตามสมควรแก่กรณีต่อไป

ประกาศ ณ วันที่ ๑๒ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๖๓

(นายประจัญ ปรัชญ์สกุล)

ผู้ว่าราชการจังหวัดเชียงราย

ประธานคณะกรรมการโรคติดต่อจังหวัดเชียงราย